

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΤΩΝ ΓΗΠΕΔΩΝ

Το διαβάζουμε τώρα πια κάθε βδομάδα στις εφημερίδες: ομάδες οπλισμένες με λοστούς προκαλούν επεισόδια στα γήπεδα, παρέες ακαθόριστης ιδεολογίας διακόπτουν συναυλίες ποπ. Ας προσπαθήσουμε να δώσουμε μια ερμηνεία. Ο ποδοσφαιρικός αγώνας και η συναυλία ποπ μουσικής είναι εκδηλώσεις μιας μεγάλης επίδειξης φυσικής και ψυχικής ενέργειας. Και παρασύρουν το κοινό. Η αντίφαση σ' αυτές βρίσκεται στο γεγονός ότι κεντρίζουν τις επιθυμίες των θεατών, και έπειτα απαιτούν απ' αυτούς να μείνουν ακριβώς μόνο θεατές και να κοιτάζουν τους άλλους που ξοδεύουν ενέργεια. Έτσι η βία στα γήπεδα και στις μουσικές συναυλίες φαίνεται απλά να αποτελεί εκδίκηση του κοινού. Βλέποντας άλλους ανθρώπους, φημισμένους και καλοπληρωμένους, που ασκούν στο έπακρο των δυνατοτήτων τους το σώμα τους (πόδια, λαρύγγι, κοιλιά), οι θεατές αντιλαμβάνονται ότι τους αφαιρείται κάτι, δηλαδή το σώμα τους. Το ξαναπαίρνουν λοιπόν πίσω με τον πιο άμεσο, βίαιο τρόπο. Αν μας προσκαλέσουν σ' ένα γεύμα όπου πληρώνεται όποιος τρώει και πληρώνει όποιος κοιτάζει τους άλλους να τρώνε, είναι φυσικό να υπακούσουμε στο σύνθημα: «Να τα σπάσουμε όλα, τώρ' αρχίζει η δικιά μας γιορτή!». Αλλά ίσως υπάρχει και κάτι παραπάνω.

Μια αθλητική συζήτηση είναι μια συζήτηση στρατηγικής που δεν αφορά μόνο το παιχνίδι καθαυτό, αλλά και την προετοιμασία του (τις μεταγραφές, τις αποφάσεις των αθλητικών συλλόγων, τη σύνθεση των ομάδων πρώτης κατηγορίας τα τελευταία είκοσι χρόνια). Γύρω από αυτά τα αφηρημένα δεδομένα γίνεται μια συζήτηση που παρουσιάζει τα ίδια χαρακτηριστικά παθιασμένης συμμετοχής, όπως και η πολιτική συζήτηση, η οποία περιστρέφεται γύρω από θέματα εξίσου μακρινά, για τόπους και πρόσωπα που δεν είδαμε ποτέ (ποιος συνάντησε πράγματι ποτέ τον Κίσινγκερ¹, ποιος πήγε στο Λίβανο;). Μόνο που υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στις υποθέσεις της πόλης που ονομάζονται πολιτική και τις υποθέσεις του υποκατάστατου της πόλης που ονομάζεται γήπεδο. Η διαφορά είναι ότι όποιος μιλάει για πολιτική στην ουσία κάνει πολιτική. Όποιος συμμετέχει σε μια συνέλευση κόμματος, συζητάει μια πρόταση και ψηφίζει, κάνει το ίδιο μ' αυτό που κάνει ο Κίσινγκερ. Δεν του αφαιρείται η δυνατότητα διακυβέρνησης, γιατί ουσιαστικά, αν και σε ελάχιστη κλίμακα, την ασκεί. Στα σπορ αντίθετα η αθλητική φλυαρία δεν έχει τίποτα κοινό με το ίδιο το άθλημα, που γίνεται μακρινή της πρόφαση. Μ' αυτή την έννοια η συζήτηση για αθλητισμό (χωρίς να συνοδεύεται από άσκηση) δεν είναι μόνο μια περίπτωση αποστέρησης του σώματος: είναι καθαρή αποστέρηση των προνομίων του ανθρώπου ως πολιτικού όντος.

Ουμπέρτο Έκο, Η σημειολογία στην καθημερινή ζωή, μτφρ. Αντώνης Τσοπάνογλου (διασκευή)

1. Να δικαιολογήσετε τον τίτλο του κειμένου «οι αντάρτες του γηπέδου» και να δώσετε έναν δικό σας.
2. Πού αποδίδει ο Ουμπέρτο Έκο την εμφάνιση της βίας σε αθλητικούς αγώνες ή σε συναυλίες ποπ μουσικής; Ποιο παραλληλισμό χρησιμοποιεί, για να διασαφηνίσει την άποψή του; Εξηγήστε.

¹ Κίσινγκερ: Αμερικανός διπλωμάτης και πολιτικός.

3. «Μ' αυτή την έννοια η συζήτηση για αθλητισμό (χωρίς να συνοδεύεται από άσκηση) δεν είναι μόνο μια περίπτωση αποστέρησης του σώματος: είναι καθαρή αποστέρηση των προνομίων του ανθρώπου ως πολιτικού όντος».

Με ποιον τρόπο και ποιο μέσο πειθούς υποστηρίζει ο συγγραφέας την πιο πάνω άποψη του; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας.

4. Να δώσετε **δύο (2)** τεκμηριωμένους χαρακτηρισμούς για το **ύφος** της δεύτερης παραγράφου και να αξιολογήσετε την καταλληλότητά του σε σχέση με τον σκοπό του συγγραφέα.

5. Να γράψετε από ένα:

I. **συνώνυμο*** για κάθε μια από τις πιο κάτω λέξεις, χωρίς να αλλάξετε το γραμματικό τύπο των λέξεων:

α. προκαλούν β. ερμηνεία γ. φημισμένου δ. πρόφαση

II. **αντίθετο** για κάθε μια από τις πιο κάτω λέξεις, χωρίς να αλλάξετε το γραμματικό τύπο των λέξεων:

α. ακαθόριστος β. παθιασμένης γ. αφαιρείται δ. ελάχιστη

*συνώνυμο της σημασίας που έχει η κάθε λέξη μέσα στο συγκεκριμένο κείμενο